

10-11 (28-29) 2008

BIULETYN

Parafii Ewangelicko-Reformowanej w Warszawie

WIĘCEJ Z KWESTY

Jak co roku parafianie, ich dzieci i wnuki oraz goście zaproszeni przez Społeczny Komitet Opieki nad Zabytkami Cmentarza Ewangelicko-Reformowanego w Warszawie kwestowali na odbudowę zabytkowych nagrobków. I – jak co roku – padały kolejne rekordy: 1 i 2 listopada do puszek trafiło ponad 16.600 zł, podczas gdy w zeszłym roku ponad 13,7 tys. zł.

Jak zwykle warszawiacy miło witali uczestniczących w kweście aktorów. Byli to: Olgierd Buczek, Adrianna Godlewska, Barbara Horawianka, Krystyna Janda, Bożena Jankiewicz, Edyta Jungowska, Kazimierz Kaczor, Cezary Kosiński, Stenia Kozłowska, Emilia Krakowska, Jerzy Połomski, Ewa Śnieżanka, Wojciech Wiliński (pamiętacie „Podwieczorek przy mikrofonie”?), Ewa Wiśniewska, Wojciech Wysocki oraz Zbigniew Tucholski - mąż Anny German – z synem. Rekordzistą był Cezary Kosiński, który z żoną, córeczką i synkiem zebrał ponad 2 tys. zł.

Ale Kolegium Kościelne i Komitet Opieki nad Zabytkami równie serdecznie dziękują wszystkim uczestnikom kolekty i ofiarodawcom za pomoc w ratowaniu zabytków cmentarza. Dzięki niej w ciągu 20 lat można było odbudować 18 obiektów. Za pieniądze z zeszłorocznej kolekty i z budżetu miasta odrestaurowano rozpadający się, bogato dekorowany grobowiec Ernesta Faltza – senatora, prawnika, pracownika sądownictwa w Księstwie Warszawskim, a potem w Królestwie Kongresowym (*piszemy o tym na s. 4*).

W roku 2009 Komitet zamierza odnowić pole grobowe Jakuba Józefa Simmlera i jego rodziny. Ponieważ renowacja sześciu obiektów wraz z ogrodzeniem będzie bardzo kosztowna, bo wyniesie około 90 tys. zł, brane są pod uwagę inne obiekty. Decyzja w tej sprawie zapadnie 5 grudnia 2008 roku.

Irena Scholl

SPIS TREŚCI

Więcej z kwesty	1
Cenne znalezisko	2
Tekst aktu erekcyjnego kościoła	3
Nagrobek Faltza jak nowy	4
Wyremontowana kaplica na cmentarzu	4
Zakończenie remontu wieży kościoła	4
Wspólne Święto Reformacji	5
Zjazd młodzieży, czyli „Jajecznicza” w Żychlinie	5
Wybory nowego proboszcza	6-10
Dwa koncerty chóru	10
O organach romantycznych w TVP	11
Audycje w Polskim Radio	11
W Muzeum Woli o Wernerach	11
Odeszli	11
Wspominamy	11
Informacje stałe	12

CENNE ZNALEZISKO

Akt erekcyjny i dwie monety odkryli w specjalnej wnęce obok kamienia węgielnego w podziemiach naszego kościoła robotnicy remontujący wieżę kościelną. O niezwykłym znalezisku Kolegium Kościelne poinformowało Stołeczne Konserwatora Zabytków, Ewę Nekanda-Trepka.

Akt został wyryty przez naszych przodków na srebrnej tablicy, która następnie została zapieczętowana w ołowianej kasecie i zamknięta między dwoma blokami piaskowca. Obok tablicy fundatorzy i budowniczowie kościoła umieścili dwie monety: z 1766 r. i z 1831 r.

Reportaż o znalezisku nadał Telewizyjny Kurier Warszawski w dniu 9 listopada 2008 r..

TEKST AKTU EREKCYJNEGO KOŚCIOŁA

Roku 1866 dnia 18/30 Października za panowania

NAJJAŚNIEJSZEGO ALEXANDRA II MIKOŁAJEWICZA, CESARZA WSZECH ROSSYI KRÓLA POLSKIEGO, a Namiestnika JEGO w Królestwie Polskiem Jego Excellencyi Hrabiego Teodora Berg, położony został kamień węgielny pod budowę niniejszego kościoła, na chwałę Pana Boga w Trójcy Świętej jedynego i na pożytek Duchowy Warszawskiego Zboru Ewangelicko – Reformowanego. W tym czasie byli: Dyrektorem Głównym Prezydującym w Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych: Xiążę Włodzimierz Czerkaski. Dyrektorem Wydziału Wyznań Pantalejmon Kulisz. Gubernatorem Cywilnym Gubernii Warszawskiej General-Lejtnant Eugeniusz Rożnow. General-Policmajstrem Królestwa Polskiego, General-Major Orszaku I.C.M. Baron Platon Fridericks 2gi. Ober-Policmajstrem Miasta Warszawy: General-Major Orszaku I.C.M. Własow. Prezydentem Miasta Warszawy: General-Major Sztabu Generalnego: Kalixt Witkowski. Komendantem Miasta Warszawy General-Lejtnant Xiążę Dawid Bebutow.

Konsystorz Ewangelicko-Reformowany składał się: z Prezesa General-Lejtnanta, Senatora Karola de White. z Wice-Prezesa Xiędza Józefa Spleszyńskiego, Superintendenta Kościołów E. R. w Królestwie Polskiem i Pasterza Zboru E. R. Warszawskiego. z Członków świeckich Andrzeja Wolf Obrońcy przy Radzie Stanu Edwarda Rüdiger Kommissarza Ekonomicznego w K. R. P. i Skarbu. z Członka Duchownego: X. Augusta Diehl Adjunkta Warszawskiego E. R. Kościoła. z X. Jana Scholtz, Członka Honorowego Konsystorza, Pasterza Zboru E. R. w Zychlinie z Sekretarza Konsystorza: Jana Trepki Pisarza Sądów Konsystorskich Kollegium Kościelne Warszawskiego Zboru Ewangelicko-Reformowanego składało się z Prezesa Jana Vorbrodt i z Członków Augusta Diehl, Jana Dregè, Bogumiła Foland, Ludwika Knauff, Wilhelma Kuksz, Edwarda Stryjeńskiego, Alexandra Woyde, Ludwika Zychlińskiego. Komitet budowy kościoła składał się z Prezesa X Józefa Spleszyńskiego z Prezesa i Członków Konsystorza E. Reformowanego z Prezesa i Członków Kollegium Kościelnego Zboru E. R. Warszawskiego oraz z Członków Gminy Jana Bloch, Jana Epstein, Leopolda Kronenberg i Adolfa Loewe. Kościół niniejszy jest wznoszony podług planów sporządzonych przez Radcę Rady Budowniczej Adolfa Loewe i pod kierunkiem tegoż jest stawiany.

Do komitetu specyalnego zajmującego się rzeczoną budową należą: Prezydujący Adolf Loewe. Członkowie: Ludwik Zychliński, budowniczy, Alexander Woyde, budowniczy, oraz Członkowie Zboru Jan Vorbrodt, Julian Simmler, Wilhelm Kuksz, Jan Dregè, Ludwik Knauff i Bogumił Foland, Konduktorem Budowniczym przy budowie kościoła był Edward Kapliński. Majstrem Mularskim Jan Kleber. Majstrem Ciesielskim Jan Bevense Syn.

NAGROBEK FALTZA JAK NOWY

Historycy sztuki - Agnieszka Kasprzak-Miler z Biura Stołecznego Konserwatora Zabytków i Tadeusz Rudkowski wysoko ocenili pracę Olgierda Gumińskiego, który dokonał renowacji grobowca Ernesta Faltza. Jego gruntowny remont był możliwy dzięki funduszom z ubiegłorocznej kwesty i dotacji z budżetu miasta. Całość prac kosztowała 42,5 tys. zł

WYREMONTOWANA KAPLICA NA CMENTARZU

Trwający w 2008 roku remont kaplicy cmentarnej został zakończony. Pod koniec października odbył się komisyjny odbiór prac.

W ramach prac konserwatorskich zostały oczyszczone metodą piaskowania ceglane ściany kaplicy, odnowiono łuki przy wejściu, wewnątrz wyremontowano strop grożący zawaleniem, pomalowano ściany, ułożono nową posadzkę, wymieniono schody wejściowe. Nowe oświetlenie ofiarował Krzysztof Michalski, wykonawca remontu dachu kaplicy. Kolegium zamówiło również nowe drewniane ławki, pulpit i krzesło dla duchownego, które wykona cieśla ze Śląska Cieszyńskiego.

ZAKOŃCZENIE REMONTU WIEŻY KOŚCIOŁA

Ponowny remont wieży kościelnej również został ukończony. Prace wykonywane przez firmę „Leh-bud” odebrano komisyjnie 26 listopada.

Podczas remontu wymieniono lub poprawiono - w przypadku nadających się - obróbki blacharskie i uzupełniono odspojone i brakujące elementy tynku. Wieżę pomalowano na kolory bardziej pastelowe od poprzednich. Wymienione też zostały cztery cyferblaty zegara wieżowego.

Obecnie do renowacji oddano drzwi wejściowe do kościoła, a w ich miejsce wmontowano tymczasowe stalowe. Zamówiono również nową lampę nad wejście.

WSPÓLNE ŚWIĘTO REFORMACJI

Prelekcją z okazji 35. rocznicy podpisania Konkordii Leuenerskiej i ekumenicznym nabożeństwem z udziałem licznych duchownych uczczono w warszawskiej parafii św. Trójcy Święto Reformacji przypadające co roku w dniu 31 października.

Nasz Kościół reprezentowali ks. bp. Marek Izdebski,

emerytowany biskup ks. Zdzisław Tranda, ks. Krzysztof Góral, ks. Roman Lipiński, prezes Konsystorza dr Witold Brodziński i wierni parafii warszawskiej oraz członkowie diaspory krakowskiej.

W uroczystości wziął także udział ks. dr Paweł Gajewski z Ewangelickiego Kościoła Waldensów z Włoch, który był gościem naszego Kościoła.

Po prelekcji, którą z okazji 35. rocznicy podpisania Konkordii Leuenerskiej przedstawił prof. Karol Karski z Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej, prezes Konsystorza Witold Brodziński podzielił się osobistą refleksją na temat znaczenia konkordii.

Podczas nabożeństwa została zainaugurowana przez Kościół Ewangelicko-Augsburski „Dekada Lutra” z okazji przypadającej w 2017 roku 500. rocznicy Reformacji.

Niektórzy z naszych parafian w drugim ze stołecznych kościołów luteranckich - Wniebowstąpienia Pańskiego – uczestniczyli w nabożeństwie, podczas którego kazanie wygłosiła absolwentka teologii na ChAT Iwona Ślawik.

ZJAZD MŁODZIEŻY, CZYLI „JAJECZNICA” W ŻYCHLINIE

Tegoroczny zjazd młodzieży, zwany popularnie „Jajecznica”, odbył się w Parafii Ewangelicko-Reformowanej w Żychlinie w dniach 7-9 listopada 2008 roku.

Podczas zjazdu, który jest okazją do spotkania starych i poznania nowych znajomych, wieczorem młodzież smaży jajecznicę. Odbywają się też wybory do Konsystorskiej Komisji Młodzieży.

Tym razem jajecznicę młodzież zjadła rankiem w niedzielę, a wybory nie odbyły się wcale.

W piątek po wspólnej kolacji młodzież poszła do pobliskiego lasu na zabawę nocną.

W sobotę w programie znalazło się zwiedzanie żychlińskiego kościoła i lapidarium. Była także wycieczka do Konia połączona z wizytą w Parafii Ewangelicko-Augsburskiej.

Wieczorem odbyła się projekcja filmu o pingwinie reformatorze zatytułowanego „Tupot małych stóp”.

Choć tematem zjazdu było rozczarowanie, pastor Michał Jabłoński opowiedział o nadziei i czynieniu dobra - tym, których lubimy, co jest łatwe oraz i tym, których nie lubimy - żeby ich polubić. Podobno działa. Zachęcam do ćwiczenia!

Matylda Winnicka

WYBORY NOWEGO PROBOSZCZA

Kolegium Kościelne zamknęło 13 października listę kandydatów na proboszcza warszawskiej parafii. Swoje kandydatury zgłosili ks. Mirosław Jelinek i ks. Michał Jabłoński. Kandydaci zostali zaproszeni na spotkanie z Kolegium w dniu 3 listopada, podczas którego uzgodniono termin wygłoszenia kazania w naszym kościele i spotkania ze zbozem. Ks. Jabłoński poprowadzi nabożeństwo i spotka się ze Zbozem w niedzielę 30 listopada, a ks. Mirosław Jelinek - w niedzielę, 7 grudnia br.

Termin jesiennego Ogólnego Zgromadzenia Zboru połączonego z wyborami proboszcza ustalono na niedzielę 14 grudnia 2008 r. po nabożeństwie.

DUSZPASTERSTWO WŚRÓD PYTAJĄCYCH

Duszpasterz powinien wykraczać poza ramy roli, w jakiej zwykle się go postrzegać. Wiara i ludzkie spotkania, Biblia i kultura współczesna, burze epoki i wewnętrzny nurt przeżyć są dla niego źródłem coraz to nowych pytań, na które musi szukać odpowiedzi. Jak każdy człowiek musi rozwiązywać problemy w swym życiu prywatnym i zawodowym – ale także odpowiadać na podstawowe pytania wiary. Uczy się żyć twarzą w twarz z tajemnicą duszpasterską, zmagając się ze swymi wątpliwościami i pytaniami, na które nieraz nie ma odpowiedzi, umieć wytrwać również w czasami długich okresach Bożego milczenia. Jego wiara, jeśli ma być żywa i pomocna bliźniemu, nie może być zbiorem twierdzeń,

kiedyś przez niego zaakceptowanych – lecz drogą, która się zmienia, natrafia na przeszkody i doznaje nowych inspiracji, chwile się pogłębia, z wiekiem dojrzewa. Oczywiście, to wszystko dotyczy każdego wierzącego, lecz w przypadku duszpasterza wydaje się bardziej konieczne, ponieważ musi on stale owoce swej wiary „wystawiać na widok publiczny”. Duszpasterz powinien starać się zbudować most pomiędzy doświadczeniem, o którym mówi Biblia a życiowym doświadczeniem ludzi, z którymi rozmawia, chodzi tu o towarzyszenie konkretnemu człowiekowi na drodze dojrzewania – duchowego i ludzkiego.

W 2006 r. pisząc na podobnie zadany temat skupiłem się na rozmowie z ludźmi, dla których rozmowa z duchownym jest choć nie jedyną, to ważną częścią w procesie uporządkowywania swych problemów, uspokojenia ich i rozwiązania. Dla takich ludzi jest rzeczą niezwykle istotną rozmowa z duszpasterzem. W swych poprzednich parafiach w Strzelinie i Pstrążnej odbywałem rozmowy duszpasterskie głównie z takimi ludźmi, ze swoimi parafianami, aktywnie uczestniczącymi w życiu zboru. Pracując zaś od dwóch lat w parafii w Warszawie dostrzegłem inną, odmienną od pozostałych grupę ludzi, którą chciałbym scharakteryzować, by potem spróbować podać sposób rozmawiania z nimi i ich traktowania.

Mowa tu o ludziach szczerze zainteresowanych duchowością, lecz z pewną rezerwą wobec Kościoła, czyli takich, których w dzisiejszym społeczeństwie jest duża i stale rosnąca liczba. Znajdują się oni „na obrzeżach” lub poza dostrzegalnymi granicami Kościoła i często nie chcą swej pozycji zmienić. Niektórzy z nich, choć przyjęci do Kościoła nie mieli dość szczęścia, by wewnątrz Kościoła znaleźć środowisko, gdzie czuliby się jak u siebie w domu i cierpią z tego powodu, choć wiernie uczestniczą w nabożeństwach i starają się komunikować z miejscowym zbozem.

Są to ci, którzy nie chcą lub nie mogą stać się aktywnymi członkami Kościoła, choć ani nie są obojętni ani wrogo nastawieni. Pełni ciekawości poszukują, lecz równocześnie chcą zachować dystans i obserwować wszystko z boku. Dziwna mieszanka pytań i oczekiwań, zainteresowania i nieśmiałości, a czasem nawet poczucia winy i nieścisłości trzyma ich z dala od społeczności religijnej.

Ileokroć widzę takie osoby w kościele lub potem, przychodzące do mnie, to myślę, że warto pielęgnować takie miejsce, gdzie także ludzie „z daleka”, ze swoimi pytaniami, wątpliwościami, poszukiwaniami, rozterkami i zastrzeżeniami wobec konkretnych sfer działalności Kościoła, mogliby się czuć jak u siebie i byli przyjmowani takimi, jakimi są.

Liczba ludzi, którzy w pełni identyfikują się z Kościołem, jego nauką i praktyką, w nowoczesnym społeczeństwie maleje. Także wśród osób regularnie uczestniczących w nabożeństwach i aktywnych członków Kościoła istnieje pewien procent tych, którzy czasem w skrytości, czasem z wyrzutami sumienia utożsamiają się tylko częściowo z tradycyjnym kształtem nauki i życia Kościoła.

W Kościele zawsze byli zarówno ludzie całkowicie oddani, jak i krytyczni i wybiórczy – zmienili się jedynie proporcje – podczas gdy w tradycyjnym społeczeństwie przeważali ci pierwsi, a ci drudzy byli wyjątkami, dzisiaj jest odwrotnie. Istnieje z pewnością niemało ludzi, którzy swą szczerą wiarę „realizują” w tradycyjnie pojmowanej przestrzeni pobożności ewangelickiej. Lecz zdecydowana większość z nich nie spędza w takim środowisku całego życia. Istnieje niemało ludzi, którzy naprawdę starają się naśladować Chrystusa, ale wydaje im się, że środowisko kościelne im w tym nie pomaga, a wręcz przeszkadza – stąd ich rezerwa w stosunku do swego Kościoła. Często ich wiara jest treściowo nie ugruntowana i można by ją raczej scharakteryzować jako wrażliwość duchową lub poszukiwania duchowe. Nierzadko i oni przychodzą z pewną nieśmiałością na rozmowę z duchownym lub na nabożeństwa. Jeśli natrafia na zbyt „dogmatycznego” duchownego i zamkniętego na inne niż tradycyjne przeżywanie Boga, odwracają się do niego i swych współwyznawców plecami. Jeśli znajdują w środowisku kościelnym duchownych lub świeckich, którzy potraktują ich życzliwie, z empatią i będą dla nich po ludzku mili, pozwolą się niekiedy na nowo przyprowadzić do Kościoła.

W przypadku spotkania z człowiekiem należącym do obserwatorów a nie uczestników przejawiam powściągliwość wobec ich „nawracania” – oszczędzam im nacisku i pozostawiam ich w roli satelitów i sympatyków. Dopóki chcą utrzymywać kontakt z duchownym, przychodzić na nabożeństwa, jest chyba uczciwiej ich nie mobilizować, ale z drugiej strony nie lekceważyć, starać się nie dogmatyzować, „nie mówić ponad ich głowami.” Jeśli ich wiara dojrzeje na tyle, by zechcieli zostać członkami Kościoła to powinno im się pozostawić w społeczności zboru przestrzeń, gdzie swoje późne powołanie do wiary przeżywaliby w sposób nie całkiem identyczny z „chrześcijanami od urodzenia”.

Rozmawiać z tymi niezdecydowanymi może duszpasterz, dla którego taki typ wierzącego nie jest obcy, kto potrafi wczuć się w skomplikowane przyczyny ich nieśmiałości. Duszpasterz powinien dostrzegać różnorodność poglądów i życiowych postaw ludzi, którzy są wierzącymi lub niewierzącymi z pewnymi zastrzeżeniami, którzy znajdują się gdzieś pomiędzy tradycyjnie wierzącymi chrześcijanami, zdeklarowanymi ateistami a szczerze poszukującymi. Do ludzi krytycznie nastawionych do Kościoła może przybliżyć się i dotrzeć ten duszpasterz, który sam w pewnym stopniu pozostaje krytyczny wobec swego środowiska.

Duszpasterz powinien być szukającym wśród szukających i pytającym wśród pytających.

KS. MICHAŁ JABŁOŃSKI

Funkcje w Kościele: od 2006 – zastępca radcy duchownego Konsystorza,

od 2006 – duszpasterz młodzieży.

Urodzony 13.02.1967 r. w Łodzi.

Matura w I LO w Pabianicach.

Studia:

1987-1992 - teologia ewangelicka w Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie, dyplom magistra teologii, tytuł pracy magisterskiej: „Sacrum w sztuce? – na przykładzie malarstwa holenderskiego XVII w Willema Claesza Hedy (teologia Kalwina) i muzyki Jana Sebastiana Bacha (teologia Lutra)”.

1993-1994 - podyplomowe studia na Uniwersytecie w Edynburgu, dyplom Master of Theology (Mth) w zakresie teologii systematycznej.

Ordynacja: 21 kwietnia 1995 r., Łódź.

Praca duszpasterska w Kościele:

1994 - staż w parafii ewangelicko-reformowanej w Warszawie pod kierunkiem ks. Bogdana Trandy, a następnie w parafii ewangelicko-reformowanej w Łodzi,

11 czerwca 1995 r. - instalacja na duchownego parafii w Pstrążnej,

1995-1998 - wikariat pod kierunkiem ks. Mirosława Jelinka z Zelowa,

od 1998 - administrator parafii w Strzelinie i Pstrążnej. Od stycznia 2006 r. mieszka w Warszawie, pozostając nadal administratorem wymienionych wyżej parafii,

od 1.03.2006 - praca w parafii warszawskiej,

od 1.09.2007 - administrator parafii warszawskiej.

Publikacje: kazania i artykuły w „Jednocie”, wywiady i artykuły w „Młoda Fronta Dnes” (Czechy)

Ulubione lektury: literatura czeska (Hrabal, Paral, Otcenasek, Kafka), rosyjska (Dostojewski, Czechow, Gogol, Bulhakow), anglosaska, iberoamerykańska.

Hobby: muzyka klasyczna, klasyka rocka, jazza rowerem, góry, teologia anglosaska

Znajomość języków obcych: biegle język angielski i czeski.

Inne ważne informacje: dwie siostry: Barbara (ur. 1964) i Justyna (bliźniaczka).

Stan cywilny: żonaty. Żona: Agata, ur. 19.09.1966 w Warszawie, pedagog specjalny w klasie integracyjnej XIV Gimnazjum w Warszawie.

Syn: Wojtek, ur. 2.05.1998 r w Warszawie, uczeń IV klasy szkoły podstawowej.

JAK WIDZĘ DUSZPASTERZOWANIE?

Najistotniejsze w duszpasterstwie, moim zdaniem, jest spotkanie się człowieka z drugim człowiekiem. Rolą zaś moją, jako duszpasterza, jest abyśmy razem stanęli przed Panem. Nie chodzi mi o to, by straszcy Panem Bogiem, ale byśmy wspólnie mogli przejść jakiś odcinek drogi i mogli w pewnym momencie ocknąć się i stwierdzić, że nasze serca zaczęły pałać (Łk 24,32) do Pana, że zaczęło dziać się coś więcej niż potrafiliśmy zrozumieć. Oczywiście, nie zawsze jest to możliwe podczas pierwszego spotkania. Mimo to ważne jest to spotkanie się człowieka z człowiekiem. Zawsze chcę pomóc drugiemu w dzieleniu się tym, co przeżywa, dola i niedola a zarazem umożliwić mu odnalezienie we mnie towarzysza w jego drodze ku wierze. Moim zadaniem jest „być przy” jego życiu w wierze i z wiary. Jeśli do odkrywania czegoś więcej, otwierania się naszych oczu nie dojdzie za pośrednictwem słów, to może w geście, a może w znaku łamanego chleba. Ale zawsze ważne jest to, by – może na

nowo, a może po raz pierwszy - uzyskiwać świadomość, że jest tu Ten, który zawsze nam towarzyszy, Jezus Chrystus obecny w Duchu Świętym w nas i wśród nas. (Przy czym nie leży w mojej naturze taka maniera, by niczego samemu w rozmowie duszpasterskiej nie inicjować, ale czekać na uzewnętrznienie się rozmówcy, choć w swoim czasie tak właśnie kształcono mnie w dziedzinie prowadzenia rozmów duszpasterskich.)

W Kościele pracuję w praktyce od 16 grudnia 1981 roku. Przez te niebawem 27 lat dana mi była możliwość pocieszać, napominać, zachęcać, wspierać i podnosić na duchu, gdy zaszła potrzeba - wiele, wiele razy. Rozmowy przy okazji zbliżającego się chrztu, ślubu, czy pogrzebu zawsze stawały się dla mnie sposobnością do przeprowadzenia rozmowy duchowej. Wizyta domowa, odwiedziny w szpitalu, zejście się na ulicy, rozmowa telefoniczna, niespodziewane jak i uprzednio zaplanowane spotkania – każde traktuję jako okazję do poruszenia głębokich kwestii. Zawsze mam ze sobą tekst Pisma Świętego i, o ile jest to technicznie możliwe, przy każdej z tych okazji staram się wnieść w przestrzeń naszej komunikacji biblijne przesłanie i modlitewne westchnienie. Rozważanie biblijne przeprowadzam z osobami, które z jakichś przyczyn nie mogą regularnie uczestniczyć w życiu zboru.

Wielokrotnie też dane mi było towarzyszyć moim braciom i siostrą podczas przechodzenia na drugą stronę. Staram się zawsze rozpoznawać ich stan i potrzeby. Wsparcie duchowe w takiej chwili to i Słowo i Cisza. Modlitwa i uścisk dłoni. Bywało, że niektórzy nie potrafili rozstać się ze światem, póki nie pożegnali się z kimś ukochanym. Nieraz w takiej sytuacji wsiałem do samochodu i jechałem po ukochanego człowieka, z którym umierająca osoba chciała się jeszcze móc rozstać. Po pożegnaniu z nim odchodziła na Spotkanie z Bogiem.

Duszpasterstwo rozumiem jako troskę i dogłębne duchowe stanu przede wszystkim braci i siostr w wierze, jako usługiwanie im w tym celu, by mogli żyć z pociechy, o której mówi Katechizm heidelberski w swoim pierwszym pytaniu ¹. Ale innej opieki potrzebują silni i odważni duchem, innej - słabi i poranieni. Innej młodzi aktywiści, innej - osoby w jesieni życia. Innej mieszane małżeństwa, innej - pary będące na krawędzi wspólnego pożytku. Moim mottem często stają się słowa z II Księgi Kronik: „Panie, nie wiemy, co czynić mamy, ale oczy nasze patrzą w Twoją stronę”. Zapewne dlatego wielokrotnie doświadczałem tego, że Duch Boży daje rozeznanie i udziela słów, które potem okazywały się być adekwatne w danej sytuacji. Nie moja w tym zasługa. Ja jestem stale tylko niedogodnym sługą, który wykonywał to, co powinien.

Silnie doświadczałem w swoim życiu tego, że jestem i wciąż pragnę pozostawać sługą Słowa Bożego. Kaznodziejstwo, służba zwiastowania Ewangelii jest dla mnie pierwszym krokiem, jaki podejmuje sam Bóg, by pasterzować swemu zborowi. Dobry Pasterz dokonuje tego w nieustannym pocieszeniu i zachęcaniu za pośrednictwem przyszłowiowy już „laski i kija” (Ps 23,4). Ze zwiastowanego i wspólnie słuchanego Słowa każdy ma możliwość rozpoznawania dla siebie kierunku, w którym warto, by się udawał, i tego kierunku, od którego lepiej trzymać się z daleka. Pamiętając słowa Kalwina, że „lekcją służby Słowa prowadzi Kościół w ślepej uliczce” uważam, że akcent na pogłębienie życia modlitewnego i poddawanie się pod orzeczenie Bożego Słowa zawsze będzie mieć pozytywne skutki w zborze.

Ks. Mirosław Jelinek

¹ W czym znajdujesz jedyną pociechę w życiu i wobec śmierci? W tym, że ciałem i duszą należę - zarówno teraz, gdy żyję, jak i wtedy, gdy umrę - nie do siebie, ale do Jezusa Chrystusa, mego wiernego Zbawiciela. To On swą drogą krwią dał całkowite zadośćuczynienie za moje grzechy, wyzwolił mnie z mocy diabła, To On strzeże mnie tak dobrze, że nawet włos z głowy mi nie spadnie bez woli Ojca niebiańskiego, co więcej - wszystko musi służyć mojemu dobru. Dlatego - przez Ducha Świętego - daje mi On pewność życia wiecznego i pozwala, abym od tej chwili z całego serca pragnął żyć dla Niego.

KS. MIROSŁAW EDMUND JELINEK

Funkcje w Kościele:

1995-2001 - zastępca notariusza Prezydium Synodu,

2004-2007 - radca duchowny Konsystorza Kościoła,

2001-2004 - zastępca radcy duchownego Konsystorza Kościoła,

od 2005 - członek Komisji Wspólnej Rządu i Mniejszości Narodowych i Etnicznych,

1998-2001 - członek Rady do Spraw Dziedzictwa Kulturowego woj. łódzkiego,

członek Rady Instytutu Tolerancji w Łodzi,

od 1998 - członek Rady Stowarzyszenia Hospicjum w Bełchatowie,

od 2002 członek Stowarzyszenia Dobroczynnego „Razem”,

1993-2005 - członek Rady Fundacji Rozwoju Gminy Żelów,

członek honorowy międzynarodowego stowarzyszenia EXULANT z siedzibą w Pradze,

od 2002 - członek honorowy Stowarzyszenia „Euro-Centrum” w Piotrkowie Trybunalskim.

Urodzony: 13 listopada 1957 r. w Częstochowie.

Matura w technikum ogrodniczym w Widzewie k/Łodzi w roku 1977.

Studia: 1977-1982 w Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie zakończone uzyskaniem tytułu magistra teologii w 1985 r., tytuł pracy magisterskiej: „Ordynacja kobiet w Kościele Ewangelicko-Reformowanym w Polsce”,

1995-1996 studia (FISE Warszawa, CIDOB Barcelona) - ekspert lokalnej aktywizacji,

1997 - szkolenie w IFG (INSTITUT FRANCAIS DE GESTION) - Nowoczesne zarządzanie zasobami ludzkimi,

1993 - szkolenie w Szkole Biznesu i Marketingu,

1988 - 3-miesięczny kurs języka niemieckiego w Bonn.

Ordynacja: 19 maja 1985 r. w Żelowie.

Praca duszpasterska w Kościele:

Administrowanie i opieka duszpasterska nad parafiami: od 1982 r. – Żelów (razem z J. Wierą Jelinek), 1983-1989 - Bełchatów (organizowanie i założenie parafii razem z J. Wierą Jelinek), 1989-1999 - Pstrążna koło Kudowy Zdrój, 1989-1999 – Strzelin.

Współzałożyciel i dyrektor Przedszkola Edukacyjnego im. Jana Amosa Komeńskiego w Żelowie, współzałożyciel i koordynator: m.in. Muzeum E-Migracji Człowieczej, Ośrodka Dokumentacji Dziejów Braci Czeskich, Galerii D.Z., Międzynarodowego Centrum Spotkań, Tygodnia Ewangelizacyjnego w Żelowie, Zespołu Gospodarczego Parafii, Opiekun mniejszości czeskiej w Polsce, Dni Kultury Czeskiej w Polsce, Festiwalu Teatrzyków Przedszkolnych im. J. A. Komeńskiego.

Odnaczenia: Nagroda Brata Alberta 2007, Medal za zasługi dla województwa piotrkowskiego, 1991.

Publikacje: artykuły w „Jednocie”, „Kalendarzach Kościoła Ewangelicko-Reformowanego „i „Kalendarzach Parafii Żelowskiej”, „Nowinach żelowskich”, współredagowanie publikacji „Wczoraj, dziś i...”, recenzent wielu publikacji.

Ulubione lektury: Pismo Święte, książki historyczne dotyczące Kościoła, literatura fachowa i książki obyczajowe

Dewiza życiowa: Soli Deo Gloria (1P 4,11)

Hobby pokrywa się z moimi zainteresowaniami zawodowymi i pełnioną rolą społeczną.

Stan cywilny: żonaty.

Żona: ks. Jarmila Wiera Jelinek, teolog, ur. 1960.

Syn: Jan Amos Jelinek, ur. 1982 – asystent w Akademii Pedagogiki Specjalnej, Warszawa.

Córka: Ewa Milena Jelinek, ur. 1984 – studentka teologii ChAT, Warszawa.

dokończenie na s. 10

dokończenie ze s. 9

Inne ważne informacje:

Tworzenie różnorodnych form działalności Parafii Ewangelicko-Reformowanej w Żelowie.

Działy:

Oświatowo-wychowawczy

1. Przedszkole Edukacyjne przy Parafii Ewangelicko-Reformowanej w Żelowie od 1994 r.
2. Konferencje metodyczne dla nauczycieli i metodyków nauczania przedszkolnego.
3. Pozaszkolny Punkt Katechetyczny.
4. Półkolonie dla dzieci w okresie ferii zimowych i letnich (5 dniowe) od 1994 r.
5. Obozy językowe w okresie letnim (angielskojęzyczne 1994- 2000, niemieckojęzyczne 1997-2005)
6. Konferencje tematyczne.
7. Tydzień Ewangelizacyjny TE-ZEŁów (we współpracy z CME) od 2006r.

Pomocy międzyludzkiej – diakonia - walka z bezrobociem (umożliwienie zatrudnienia i/lub dalszego kształcenia), staże zawodowe, praktyki zawodowe, prace publiczne, stworzenia możliwości odbywania kary więzienia, stała współpraca z AA, oraz wiele innych form działania.

Kulturalny

1. Muzeum w Żelowie E-Migracji Człowieczej na przykładzie Braci Czeskich.
2. Archiwum 200-letniej parafii i inne zasoby archiwalne.
3. Biblioteka (w fazie organizacji).
4. Wystawy stałe: „V nouze o spaseni” Historia Husytyzmu i Braci Czeskich od zarania, Życie codzienne w Żelowie do 1939 r. w fotografii, Śmierć w obrządku ewangelickim (zabytkowe tablice na trumienne), „Wczoraj, dziś i ...” – 200 lat w Żelowie Parafii ewangelicko-reformowanej.
5. Wystawy okolicznościowe: „Reformacja w Polsce na tle jubileuszu Jana Łaskiego”, „Żelowskie rodzinne strony Pawła Hulki-Laskowskiego”, „Żelowskie rodzinne strony Karla Dedeciusa”.
6. Wspieranie działalności muzycznej (CHÓR zboru żelowskiego, ŻEŁOWSKIE DZWONKI, Zespół instrumentalno-wokalny „TYHILLA”).

7. Galeria Domu Zborowego „Galeria D.Z. przy Parafii Ewangelicko-Reformowanej w Żelowie”: Wystawy twórców nieprofesjonalnych od 1993 roku, Przegląd regionalnej twórczości nieprofesjonalnej, Wystawy twórców profesjonalnych z regionu, Wystawy : „190-lecie Żelowa”, „190-lecie władz Żelowa”, „Od Komeńskiego do Zamenhoffa”, „Misja” Wystawa twórców profesjonalnych woj. piotrkowskiego 1998 r., Prace przedszkolaków-okresowo.

8. Promocja zagraniczna twórców nieprofesjonalnych (wystawy: Amsterdam 1991, Neuenhaus 1994).

9. Festiwale Teatrzyków Przedszkolnych im. Jana Amosa Komeńskiego od 2003.

Międzynarodowy

1. Międzynarodowe Centrum Spotkań przy Parafii Ewangelicko-Reformowanej w Żelowie.
2. Światowe Zjazdy Żelowian (Żelów / Polska 1993, 1996, 1998 - Praga / Czechy 1993, 1996), 2003 (Żelów).
3. Spotkanie Ewangelików z Sześciu Narodów, (co trzy lata) Czeski Cieszyń, Górlitz, Wisła, Praga.
4. Współpraca między-parafialna (Czechy, Niemcy, Holandia, Litwa, Korea, USA).
5. Współpraca z Fundacją im. Roberta Schumana (przygotowanie Polski do wejścia w strukturę UE).
6. Współpraca z organizacjami pro-unijnymi w regionie.
7. Współpraca z Światową Unią COMENIANA.
8. Poszerzenia partnerstwa parafialnego na partnerstwo Gminy Żelów z Gminą Neuenhaus w Niemczech.
9. Obozy językowe: angielskojęzyczne (uczestnicy z: USA, Holandii, Anglii, Niemiec, Litwy, Czech, Polski), niemieckojęzyczne (uczestnicy z: Niemiec, Łotwy, Białorusi, Czech, Polski).
10. Konferencje „Izrael a Kościół” (Izrael, USA - uczestnicy z całego świata) 1997-2003.
11. Współpraca z Kościołami Reformowanymi Fryzji „500 lecie urodzin Jana Łaskiego - polskiego reformatora”, Fryzja - Łask - Żelów 1999.
12. Organizacja wizyt VIP-ów w parafii w Żelowie: Prezydent Vaclav Havel z małżonką 1998, Komisarz UE Danuta Hubner 2005, Premier Rządu Czech Igor Nemec 1993, Delegacja parlamentarzystów Republiki Czeskiej 2005, Delegacja Senatu ChRL 2007.

DWA KONCERTY CHÓRU

W dniach 1 i 2 listopada nasz chór pod dyрекcją Pawła Hruszwickiego dał dwa koncerty pod wspólnym tytułem „Meditatio mortis”.

Pierwszy występ miał miejsce w kościele św. Karola Boromeusza na Starych Powązkach, drugi - w kościele św. Andrzeja Apostoła przy ul. Chłodnej 9. W programie znalazły się religijne utwory żałobne i psalmy.

O ORGANACH ROMANTYCZNYCH W TVP

Telewizja Polska realizuje reportaże o romantycznych organach, które w październiku tego roku po trwającej blisko cztery lata konserwacji zabrzmiały nowym głosem.

W programie usłyszymy fragmenty koncertów zagranicznych podczas uroczystości inauguracji organów w październiku br., wypowiedzi muzykologów i duchownych oraz zobaczymy przy pracy organmistrzów prowadzących renowację instrumentu.

Reportaż zostanie wyemitowany w dniu 9 grudnia 2008 r. w 2 Programie Telewizji Polskiej o godz. 7.20. Powtórkę nada TV Polonia 12 grudnia o godz. 15.15.

W MUZEUM WOLI O WERNERACH

28 października Muzeum Woli przy ul. Srebrnej 12 zorganizowało spotkanie poświęcone rodzinie Wernerów, zatytułowane „Osobowości warszawskie”.

WSPOMINAMY

W trzydziestą rocznicę śmierci wspominamy Wandę Zajdel z domu Kamińska, córkę Karola i Emilii Jelonek, urodzoną 18 maja 1913 roku w Żyrardowie a zmarłą 21 października 1978 roku w Warszawie. Zmarłą wspominają córka z mężem, wnuczki z rodzinami i przyjaciele.

NOWE KONTO

Podajemy nowy numer konta Diakonii Kościoła:

24 1240 6322 1111 0000 4604 4789

AUDYCJE W POLSKIM RADIO

15 listopada w programie II Polskiego Radia mogliśmy wysłuchać audycji z cyklu „Pięć minut nad Biblią”. Rozważanie poprowadził ks. bp Marek Izdebski. Następna nasza audycja z tego cyklu zostanie nadana 3 stycznia 2009 r.

16 listopada Polskie Radio w programie II retransmitowało nabożeństwo ewangelicko-reformowane z Kleszczowa. Kazanie wygłosił i liturgii przewodniczył ks. Krzysztof Góral.

Nasza audycja z cyklu „Kościoły w Polsce i na świecie” została wyemitowana przez Polskie Radio w I programie 18 października.

Można było usłyszeć m.in. informację o inauguracji odrestaurowanych organów kościoła ewangelicko-reformowanego w Warszawie i rozmowę na temat diaspory.

Kolejnej audycji możemy słuchać 13 grudnia br. o godz. 22.30.

INFORMACJE STAŁE

Parafia Ewangelicko-Reformowana

00-145 Warszawa, Al. Solidarności 76a;

kancelaria jest czynna w dni robocze w godz. 9⁰⁰-15⁰⁰ oraz w niedziele po nabożeństwie;

tel./fax 022 831-23-83 lub 022 636-99-45;

nr konta: 26 1240 6322 1111 0000 4606 8033

strona internetowa: www.reformowani.org.pl; e-mail: administrator@reformowani.org.pl

duchowni: administrator - ks. Michał Jabłoński - stałe dyżury w środy w godz. 15⁰⁰-17⁰⁰;

ks. bp Marek Izdebski jest do dyspozycji parafian po uprzednim uzgodnieniu telefonicznym

0606-128-037 lub pod numerami telefonów parafii,

ks. Roman Lipiński i ks. bp senior Zdzisław Tranda są do dyspozycji parafian po uprzednim

uzgodnieniu telefonicznym pod numerami parafii.

Diakonia Parafii Warszawskiej

pełni dyżur w domu parafialnym w środy w godz. 11⁰⁰-13⁰⁰ oraz w niedziele po nabożeństwie

Diakonia Kościoła Ewangelicko-Reformowanego w RP

nr konta: 24 1240 6322 1111 0000 4604 4789

Cmentarz Ewangelicko-Reformowany

w Warszawie przy ul. Żytniej 42 otwarty jest codziennie w godz. 8⁰⁰-18⁰⁰,

a w porze jesienno-zimowej do zmroku; kancelaria jest czynna od wtorku do piątku w godz. 10⁰⁰-16⁰⁰

oraz w soboty i niedziele w godz. 12⁰⁰-15⁰⁰; tel. 022 632-03-30.

Chór Kameralny Kościoła Ewangelicko-Reformowanego w Warszawie

odbywa próby w domu parafialnym we wtorki i piątki od godz. 18⁰⁰; www.chorkameralny.pl

Dom Opieki „Betania”

05-420 Józefów, ul. W. Sikorskiego 121; tel. 022 789-23-04;

nr konta Fundacji „Betania”: 80 1240 1037 1111 0010 0142 7146

Biuro Konsystorza Kościoła Ewangelicko-Reformowanego w RP

mieści się w domu parafialnym i jest czynne w dni robocze w godz. 9⁰⁰-15⁰⁰;

tel. 022 831-45-22, fax 022 831-08-27

nr konta: 17 1240 1066 1111 0000 0005 9398

e-mail: reformowani@reformowani.pl, strona internetowa: www.reformowani.pl

Biblioteka Synodu

mieści się w budynku kościoła przy Al. Solidarności 74 (wejście od zakrystii)

i jest czynna w poniedziałki w godz. 13⁰⁰-18⁰⁰, oraz od wtorku do piątku w godz. 10⁰⁰-15⁰⁰;

tel. 022 831-34-08; e-mail: biblsyn@reformowani.pl. Wizyta po uprzednim ustaleniu telefonicznym.

Redakcja „Jednoty”

mieści się w domu parafialnym; tel. 022 636-99-13

nr konta: 81 1020 1013 0000 0102 0126 2302

e-mail: jednota@jednota.pl, strona internetowa: www.jednota.pl

W okresie jesienno-zimowym od 1 listopada niedzielne nabożeństwa w kościele przy Al. Solidarności 74 rozpoczynają się o godz. 11⁰⁰, a od pierwszej niedzieli po Wielkanocy o godz. 10⁰⁰.

Wydawca: Kolegium Kościelne Parafii Ewangelicko-Reformowanej w Warszawie

Adres Redakcji: Al. Solidarności 76a, 00-145 Warszawa, tel./fax 022 831-23-83 lub 022 636-99-45

Sekretarz Biuletynu: Ewa Jóźwiak

e-mail: administrator@reformowani.org.pl; strona internetowa: www.reformowani.org.pl

Skład i druk: Parafia Ewangelicko-Reformowana w Warszawie

Zeszyt finansowany ze środków Parafii Ewangelicko-Reformowanej w Warszawie